

[Tyroll]

givers frihed ved at idømme bod på ½ mill. kr. Dansk Arbejdsgiverforening har netop for nylig vedtaget at forhøje rammerne for en sådan bod, og der er, så vidt jeg ved, tale om en fordobling af bodsstørrelsen.

For det andet vil jeg spørge de borgerlige ordførere, om det er sådan, at de som led i den omtalte gensidighed, som jeg forstår man lægger vægt på, vil fjerne arbejdsgivernes mulighed for at forfølge enkelte arbejdsgivere med bod i et tilfælde som det her nævnte, så de ikke herigennem hindres i at udøve erhverv, som man stadig væk påkalder sig det. Også det vil jeg gerne have et svar på.

Men det er ikke slut endnu. Firmaet Otto Nielsen Emballage A/S skal ifølge Dansk Arbejdsgiverforening fratages retten til konflikterstatning for den periode, hvor firmaet har været med i lockouten af typograferne. Det synes jeg var rimeligt, hvis det var som straf for deltagelse i foranstaltninger, der forhindrede typograferne i at udøve erhverv, som det hedder i det tidligere behandlede forslag. Men det var jo ikke det, det drejede sig om. Vil de borgerlige ordførere fjerne Dansk Arbejdsgiverforenings adgang til på denne måde at søge at tvinge enkelte arbejdsgivere til at deltage i en lockout – til stor økonomisk skade for virksomhederne, fristes man næsten til at sige efter at have hørt de borgerliges udtalelser tidligere på dagen.

Endelig har Dansk Arbejdsgiverforening besluttet at lægge hindringer for firmaet Otto Nielsen Emballage A/S, hindringer for dets udøvelse af erhverv, ved at opfordre alle medlemmer af Dansk Arbejdsgiverforening til at afbryde ethvert samarbejde med Otto Nielsen Emballage A/S. Vil de borgerlige ordførere fjerne Arbejdsgiverforeningens muligheder for på denne måde at lægge hindringer for enkeltfirmaers adgang til at udøve erhverv, som det hedder, hvis de vælger at udtræde af Dansk Arbejdsgiverforening eller af underorganisationer?

Når jeg nu har taget fat i dette eksempel, vil jeg også gerne stille nogle spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører og til arbejdsministeren. Den socialdemokratiske ordfører førte sig tidligere på dagen frem med at kalde VS' holdninger til det, vi behandler her, for gammelmandsholdninger til den faglige kamp. At det forholder sig stik

modsat, og at det er socialdemokratiet, der bliver gammelt og sat og dropper kampen til fordel for klassesamarbejdet, er det, der er realiteten.

Ved tidligere behandlinger og vel også i dag har såvel arbejdsministre som ordførere for socialdemokratiet hævdet, at det kun er uden for områder, hvor der er overenskomst med Dansk Arbejdsgiverforening, der er brug for eksklusivaftaler. Det passer ganske simpelt ikke. Det passer i hvert fald kun, hvis man på forhånd har opgivet at føre kamp, men det har typograferne altså ikke, selv om socialdemokratiet har forsøgt af bedste evne at undergrave deres faglige kamp.

Dansk Arbejdsgiverforenings linje med lockout af typografer har bevirket, at et firma er presset til at bryde ud af Dansk Arbejdsgiverforening og indgå en eksklusiv aftale med typograferne. Hvordan kan arbejdsministeren så hævde – og den socialdemokratiske ordfører altså også – at der kun er brug for eksklusivaftaler uden for det område, der er dækket af overenskomster med Dansk Arbejdsgiverforening? Det er jo ganske enkelt ikke rigtigt, og dette eksempel viser, at det ikke er rigtigt. For en degenereret holdning som den, socialdemokratiet er bærer af, er det måske rigtigt, for dér sluges alt råt af ren og skær angst for konflikter. Jeg vil godt spørge, om arbejdsministeren og den socialdemokratiske ordfører stadig er af den mening, som de har givet udtryk for: at man ikke har brug for eksklusivaftaler inden for Dansk Arbejdsgiverforenings område?

Her er der altså tale om, at en arbejdsgiver bliver tvunget af Dansk Arbejdsgiverforening til at indgå eksklusiv aftale med typograferne, og den pågældende gør det ganske frivilligt. Her kunne det være væsentligt at spørge de borgerlige partier, om de mener, at Dansk Arbejdsgiverforenings magt på dette område skal indskrænkes, om de mener, at det er ganske urimeligt, at Dansk Arbejdsgiverforening på den måde presser en enkelt arbejdsgiver til at indgå eksklusivaftaler. Det sætter jo hele initiativet fra borgerlig side lidt i relief.

Ellers må jeg sige, at de udsagn, der har været fra socialdemokratiet i dag, finder jeg stadig væk meget mangelfulde. Der er ikke tale om, at man overhovedet forholder sig til det, man ved vil blive en realitet i næste samling: at der vil komme et beslutningsfor-